Пролетарыі ўсіх краін, єднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 17 (7578)
АЎТОРАК 8 ЛЮТАГА 1944 г.

Цана 20 кап.

Дружба народаў нашай краіны вытрымала ўсе цяжкасці і выпрабаванні вайны і яшчэ больш загартавалася ў агульнай барацьбе ўсіх совецкіх людзей супроць фашысцкіх захопнікаў.

(І. СТАЛІН).

ЗАГАД

Вярхоўнага Галоўнакамандуючага

Генералу арміі МАЛІНОЎСКАМУ

Войскі 3-га УКРАІНСКАГА фронта, пасля за[illegible]кі баёў мясцовага значэння, прарвалі вельмі ўмацаваную абарону немцаў у раёнах на паўночны ўсход ад КРЫВЫ РОГ і на паўночны ўсход ад НІКАПОЛЬ, прасунуліся наперад за чатыры дні наступальных баёў ад 45 да 60 кілометраў і пашырылі прарыў да 170 кіламетраў па фронту.

У ходзе наступлення нашы войскі, разбіўшы чатыры пяхотныя і тры танкавыя дывізіі праціўніка, авалодалі горадам і вялікім чыгуначным вузлом АПОСТАЛАВА на захад ад НІКАПОЛЬ, чыгуначнай станцыяй МАРГАНЕЦ на ўсход ад НІКАПОЛЬ, апрача таго занялі больш 250 іншых насялёных пунктаў і вышлі да ніжняга ДНЯПРА, недалёка ад горада НІКАПОЛЬ.

Тым самым нашы войскі адрэзалі шляхі адыходу на захад групіроўцы немцаў, у составе больш пяці пяхотных дывізій, якая дзейнічае ў раёне НІКАПОЛЬ.

У баях вызначыліся войскі генерал-палкоўніка ЧУЙКОВА, генерал-лейтэнанта ГЛАГОЛЕВА, генерал-лейтэнанта ШАРОХІНА, генерал-лейтэнанта ШЛЁМІНА, генерал-лейтэнанта танкавых войск ТАНАСЧЫШЫНА, генерал-маёра ГЛАЗУНОВА, генерал-лейтэнанта ФОКАНАВА, генерал-лейтэнанта УТВЕНКА, генерал-маёра РУЧКІНА, генерал-маёра КОТАВА, генерал-маёра КУЗНЯЦОВА, артылерысты генерал-лейтэнанта артылерыі НЯДЗЕЛІНА, генерал-маёра артылерыі ПАЖАРСКАГА, генерал-маёра артылерыі РАТАВА, генерал-лейтэнанта артылерыі ВАЗНЮК і лётчыкі генерал-лейтэнанта авіяцыі СУДЗЕЦ, генерал-маёра авіяцыі ТОЛСЦІКАВА і генерал-маёра авіяцыі ШЭЎЧЭНКА.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часці, якія найбольш вызначыліся ў баях, прадставіць да прысваення назваў «АПОСТАЛАЎСКІХ» і «НІЖНЯДНЯПРОЎСКІХ» і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 6 лютага, у 21 гадзіну сталіца нашай Радзімы МАСКВА ад імені Радзімы салютуе нашым доблесным войскам, якія прарвалі абарону немцаў,—дваццаццю артылерыйскімі залпамі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні АБВЯШЧАЮ ПАДЗЯКУ ўсім кіруемым Вамі войскам, якія ажыццявілі прарыў і ўдзельнічалі ў баях за АПОСТАЛАВА і на ніжнім ДНЯПРЫ.

Вечная слава героям, якія загінулі ў барацьбе за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерць нямецкім захопнікам!

Вярхоўны Галоўнакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

6 лютага 1944 года.



АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

З АПЕРАТЫЎНАЙ ЗВОДКІ ЗА 6 ЛЮТАГА

На працягу 6 лютага на **Нарвскім** напрамку нашы войскі поўнасцю ачысцілі ад праціўніка ўсходні бераг ракі **Нарва** на поўнач і па поўдзень ад горада **Нарва.**

На поўдзень ад **Сіверскі** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і занялі некалькі насялёных пунктаў.

На захад і па паўднёвы захад ад **Роўна** нашы войскі авалодалі раённымі цэнтрамі Ровенскай вобласці **Острожэц, Млынаў, Мізоч,** а таксама з баямі занялі некалькі іншых насялёных пунктаў.

На поўнач ад **Звенігародка** і **Шпола** нашы войскі працягвалі весці баі па знішчэнню акружанай групіроўкі праціўніка і, сціскаючы кальцо акружэння, авалодалі насялёнымі пунктамі **Драбаўка, Бурты, Петрапаўлаўка, Ольхавец, Берказоўка, Ключнікі.** Адначасова, на захад ад **Звенігародка,** нашы войскі паспяхова адбівалі атакі танкаў і пяхоты праціўніка, якія імкнуліся прабіцца на дапамогу акружанай групіроўцы.

Некалькі дзён назад войскі 3-га Украінскага фронта, перайшоўшы ў наступленне з раёнаў на паўночны ўсход ад **Крывы Рог** і на паўночны ўсход ад **Нікаполя,** прарвалі вельмі ўмацаваную абарону немцаў, прасунуліся наперад за чатыры дні наступальных баёў ад 45 да 60 кілометраў і пашырылі прарыў да 170 кілометраў па фронту. У ходзе наступлення войскі фронта разбілі чатыры пяхотныя і тры танкавыя дывізіі немцаў, авалодалі горадам і чыгуначным вузлом **Апосталава,** чыгуначнай станцыяй **Марганец** і вышлі да ніжняга **Дняпра,** недалёка ад горада **Нікаполь.** Тым самым нашы войскі адрэзалі шляхі адыходу на захад групіроўцы немцаў у складзе пяці пяхотных дывізій, якія дзейнічалі ў раёне **Нікаполь.** Апрача таго, нашы войскі занялі больш 250 іншых насялёных пунктаў. У гэтых баях нашымі войскамі знішчана: нямецкіх танкаў—128, гармат рознага калібра—160, кулямётаў—245. Праціўнік пакінуў на полі бою больш 12.000 трупаў салдат і афіцэраў. За гэты-ж час нашымі войскамі па папярэдніх даных захоплены наступныя трафеі: танкаў—65, гармат розных калібраў—435, мінамётаў — 156, кулямётаў—390, аўтамашын—5.312, трактараў і цягачоў—49, павозак з ваеннымі грузамі—655, складаў розных—16. З пералічаных трафеяў толькі ў раёне **Апосталава** нашымі войскамі захоплена: танкаў—45, гармат розных калібраў—130, самаходных гармат—15, з іх 4 гарматы «фердынанд», зянітных гармат — 25, аўтамашын—3.000 паравозаў—14, многа вагонаў і вялікія склады з боепрыпасамі, харчаваннем і рэчавай маёмасцю. Узята ў палон да 2.000 нямецкіх салдат і афіцэраў.

На працягу 5 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 92 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіта 30 самалётаў праціўніка, з іх 17 трохматорных транспартных самалётаў «Ю-52».

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

Аб аслабаненні таварыша БЫЛІНСКАГА І. С. ад абавязкаў Старшыні Совета Народных Камісараў БССР

Аслабаніць тав. БЫЛІНСКАГА Івана Сямёнавіча ад абавязкаў Старшыні Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

7 лютага 1944 года. г. Гомель.

Указ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

Аб прызначэнні таварыша ПАНАМАРЭНКА П. К. Старшынёй Совета Народных Камісараў БССР

Прызначыць тав. **Панамарэнка** Пантэлеймона Кандрацьевіча Старшынёй Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

7 лютага 1944 года.
г. Гомель.

Указ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

Аб прызначэнні таварыша БЫЛІНСКАГА І. С. Першым Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў БССР

Прызначыць тав. **Былінскага** Івана Сямёнавіча Першым Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

7 лютага 1944 года.
г. Гомель.

РОСТ СІЛ СОВЕЦКАЙ ДЗЯРЖАВЫ

Дзесятая сесія Вярхоўнага Совета СССР, якая закончыла сваю работу, прадэманстравала перад усім светам аднадушша і непахіснасць сталінскай дружбы совецкіх народаў, рост магутнасці совецкай дзяржавы.

Ад імя Совецкага Урада з дакладам «Аб пераўтварэнні Наркамата Абароны і Наркамата Замежных Спраў з агульнасаюзных у саюзна-рэспубліканскія Наркаматы» выступіў Намеснік Старшыні Совета Народных Камісараў СССР тав. Молатаў. У сваім выдатным, глыбока змястоўным дакладзе тав. Молатаў паказаў гістарычнае значэнне гэтых дзяржаўных пераўтварэнняў.

Сесія зацвердзіла закон, згодна якога саюзныя рэспублікі арганізуюць свае вайсковыя фарміраванні. У сувязі з гэтым Народны Камісарыят Абароны з агульнасаюзнага пераўтвараецца ў саюзна-рэспубліканскі Наркамат. Рэалізацыя гэтага закона бясспрэчна прывядзе да далейшага ўмацавання абароннай магутнасці Совецкага Саюза. Цяпер наспелі ўсе ўмовы для такога пераўтварэння. Кожная саюзная рэспубліка мае не толькі кадры радавых байцоў, але і здольных кіраўнікоў камандната састава. Да таго-ж стварэнне рэспубліканскіх наркаматаў Абароны яшчэ больш узмацніць увагу рэспублік да пастаноўкі ваеннага навучання ў навучальных установах.

Беларускі народ разам з усімі брацкімі народамі Совецкага Саюза вітае гэта гістарычнае рашэнне сесіі. У ходзе Айчыннай вайны наш народ паказаў многа ўзораў масавага гераізма і мужнасці ў барацьбе за чэсць, свабоду і незалежнасць нашай совецкай радзімы. Беларускі народ усімі сіламі дапамагае Чырвонай Арміі, якая на сваіх сцягах нясе вызваленне совецкім людзям і смерць нямецкім захопнікам. Народ наш з любоўю і гордасцю сочыць за гістарычнымі поспехамі Чырвонай Арміі, якая перад усім светам развеяла хлусню аб непераможнасці фашысцкай арміі, нанесла і наносіць сакрушальныя ўдары па ворагу і цяпер вядзе геральную барацьбу за вызваленне Украіны і Беларусі, рыхтуе блізкае ўжо вызваленне ўсёй совецкай зямлі. І таму беларускі народ прыкладзе ўсе свае намаганні, каб узорным выкананнем прынятага сесіяй закона аб стварэнні рэспубліканскіх вайсковых фарміраванняў яшчэ больш умацаваць сілу сваёй роднай горача любімай Чырвонай Арміі.

Сесія Вярхоўнага Совета прыняла закон «Аб прадастаўленні саюзным рэспублікам паўнамоцтваў у галіне знешніх зносін і аб пераўтварэнні ў сувязі з гэтым Народнага Камісарыята Замежных Спраў з агульнасаюзнага ў саюзна-рэспубліканскі Народны Камісарыят». Такім чынам, пашыраюцца правы саюзных рэспублік і ў галіне знешніх зносін. Закон гэты аднолькава выказвае інтарэсы як усяго Совецкага Саюза, так і кожнай саюзнай рэспублікі паасобку.

Разам з умацаваннем совецкай дзяржавы ўмацаваліся і яе міжнародныя пазіцыі. Міжнародныя сувязі СССР яшчэ больш пашырыліся і ўмацаваліся ў ходзе Айчыннай вайны. Аб гэтым яскрава гавораць такія факты, як узнікненне і рост магутнасці антыгітлераўскай кааліцыі, якая ўзначальваецца Совецкім Саюзам, Вялікабрытаніяй і Злучанымі Штатамі Амерыкі. Саюз і дружба антыфашысцкіх краін яшчэ больш умацуюцца пасля немінучай перамогі над гітлерызмам. Умацаванне міжнародных сувязей Совецкага Саюза выклікала неабходнасць пераўтварэння агульнасаюзнага Наркамата Замежных Спраў у саюзна-рэспубліканскі Наркамат. Кожная саюзная рэспубліка мае нямала спецыфічных гаспадарчых і культурных патрэб, якія могуць быць вырашаны больш паспяхова шляхам непасрэдных зносін саюзных рэспублік з замежнымі дзяржавамі.

Прынятыя сесіяй законы аб дзяржаўных пераўтварэннях—гэта новая бліскучая перамога ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі. Сталінская дружба народаў яшчэ больш умацавалася ў ходзе вайны. Совецкі Саюз з чэсцю вытрымаў усе выпрабаванні вайны. І чым далей ідзе Совецкі Саюз па шляху свайго гістарычнага развіцця, тым больш яго народы імкнуцца ўмацаваць сваю дружбу, дапамагчы адзін аднаму.

Ажыццяўляючы ленінска-сталінскую нацыянальную палітыку, партыя большэвікоў і совецкі ўрад усё больш садзейнічаюць нацыянальнаму развіццю народаў Совецкага Саюза.

Бліскучыя поспехі Чырвонай Арміі, якая нясе на сабе ўвесь цяжар барацьбы з галоўнымі сіламі гітлераўскай арміі, з'яўляецца яркім доказам сілы совецкага ладу.

Законы, прынятыя сесіяй Вярхоўнага Совета, якія вядуць да пашырэння правоў саюзных рэспублік, сведчаць аб сіле нашай дзяржавы, аб упэўненасці ў нашай хуткай перамозе. Гэтая ўпэўненасць і дае нашай краіне магчымасць ажыццявіць такія важныя дзяржаўныя пераўтварэнні.

Увесь совецкі народ, як ніколі згуртаваны вакол партыі Леніна—Сталіна, аднадушна вітае новыя дзяржаўныя пераўтварэнні, зацверджаныя сесіяй Вярхоўнага Совета, бо ўпэўнены, што яны будуць садзейнічаць далейшаму ўмацаванню нашай дзяржавы, хуткаму разгрому нямецка-фашысцкіх акупантаў.

Абвяржэнне ТАСС

На працягу апошняга тыдня замежны друк працягвае сцвярджаць, што совецкі ўрад вядзе перагаворы аб сепаратным міру з Фінляндыяй і што нібыта Совецкі Саюз прад'явіў Фінляндыі ультыматум.

ТАСС упаўнаважаны заявіць, што гэтыя паведамленні ні ў якой меры не адпавядаюць сапраўднасці.

АДНАЎЛЕННЕ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ БУДМАТЭРЫЯЛАЎ

Да вайны Клімавіцкі сілікатны завод даваў у год 2 мільёны 100 тысяч штук цэглы. Нямецкія бандыты разбурылі завод, нанеслі яму страт больш чым на паўтары мільёны рублёў.

Па рашэнню Урада Наркамат будматэрыялаў прыступіў да аднаўлення завода. Аднаўленчыя работы першай чаргі, на якія асігнавана 1 мільён 200 тысяч рублёў, дадуць магчымасць ужо ў 1944 годзе давесці выпрацоўку цэглы да даваеннага ўзроўню. З пускам другой чаргі выпуск прадукцыі павялічыцца ў 3—4 разы.

На заводзе існаваў цэх па выпрацоўцы вапны, якая ішла галоўным чынам для будаўніцтва. Акупанты разбурылі яго. Цэх цяпер аднаўляецца і ў маі гэтага года павінен даць першую прадукцыю.

Вялікія страты нанеслі немцы вапнаваму заводу № 2 у Клімавічах. Абсталяванне выведзена са строю. Але абследванне паказала, што яго можна аднавіць. За гэтую справу ўжо ўзяліся. Завод дасць 5.000 тон вапны. Вясной гэтага года прадпрыемства ўступіць у строй.

Цагляныя заводы Гомеля №№ 5, 6 і 17 разбураны нямецка-фашысцкімі акупантамі. На месцы печаў, сушылак, навесаў—кучы шчэбню, гліны. Немцы спрабавалі выпускаць цэглу на заводзе № 5; за два гады яны здолелі вырабіць 200 тысяч цаглін... Да вайны-ж гэты завод выпускаў 12—13 мільёнаў штук цэглы ў год.

Тэхнічная камісія абследвала ўсе гэтыя прадпрыемствы, устанавіла страты, нанесеныя немцамі, распрацавала мерапрыемствы па іх аднаўленню. У маі завод будзе пушчан.

Аднаўленчая праца пачалася і на другіх заводах. Аднаўляецца гофманская печ на заводзе № 6.

Для падрыхтоўкі кадраў для прадпрыемстваў будматэрыялаў ствараюцца кароткатэрміновыя курсы фармаўшчыкоў, садчыкаў, абпальшчыкаў, а таксама планавікоў, рахункаводаў, статыстыкаў.

С. ШАПАВАЛАВА.

Са сталінскім імем у сэрцы

Мы ў партызанскай вёсцы Т. Жыхары гэтай вёскі, ад старага да малага, усе ў партызанах.

Атрад жыве напружаным баявым жыццём. Учарашнія сяляне сёння ходзяць на баявыя аперацыі, нясуць ахову вёскі.

Па радыё атрад звязан з роднай Масквой, і ўсе тут ведаюць, як жыве вялікі Совецкі Саюз.

..Сувязіст прывёз партызанскія газеты, у якіх надрукаван даклад таварыша Сталіна аб 26-й гадавіне Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. Газеты бяруцца нарасхват. Кожны хоча хутчэй даведацца, што сказаў таварыш Сталін.

...У сялянскай хаце сабраліся партызаны. Яны вярнуліся з баявой аперацыі і, нягледзячы на стомленасць, прыйшлі на гутарку па дакладу таварыша Сталіна. На сцяне вялікая карта. Агітатар Лаўрэнці А., які да вайны працаваў дырэктарам сярэдняй школы і выкладчыкам гісторыі, чытае даклад таварыша Сталіна. Ён паказвае на карце тэрыторыю, якая вызвалена Чырвонай Арміяй ад нямецкіх захопнікаў.

Пажылая сялянка Кацярына адкладвае ў бок верацяно і ловіць вухам кожнае слова. Простыя, неракапаўчыя словы правадыра глыбока западаюць у сэрца, умацоўваюць упэўненасць у блізкае вызваленне.

Прагай помсты нямецкім душагубам поўняцца сэрцы, калі агітатар чытае пра зверствы немцаў на часова акупіраванай совецкай тэрыторыі. Фашысцкія бандыты дзесяткі разоў бамбілі вёску Т. Ператвораныя ў руіны хаты з'яўляюцца нямымі сведкамі разбойніцкіх спраў нямецкіх грамілаў.

— Мы прымусім нямецкіх злачынцаў трымаць адказ за ўсе іх злачынствы!—гэтыя словы любімага правадыра сустракаюцца ўсеагульным адабрэннем.

Актывізацыяй баявых дзеянняў, новымі ўдарамі па акупантах адказваюць народныя мсціўцы на заклік таварыша Сталіна. За апошнія месяцы падрыўнікі атрада пусцілі пад адкос 11 варожых эшалонаў, у тым ліку 7 эшалонаў з жывой сілай. Пад абломкамі вагонаў знайшлі сабе магілу 967 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Падрыўнік Рыгор А. мае на сваім рахунку чатыры ўзарваныя эшалоны. Тры эшалоны падарваў партызан Мікола Т.

Зараз, калі немцы адкатваюцца пад магутнымі ўдарамі чырвоных воінаў, спяшаючыся вывезці нарабаваныя ў Беларусі багацці, партызанскі атрад імені героя беларускага народа Льва Даватара ўзмоцнена дзейнічае на адной з важных камунікацый. Толькі за апошнія тыдні партызаны падбілі больш 20 нямецкіх аўтамашын і знішчылі 235 гітлераўцаў. Ні днём, ні ноччу не даюць яны супакою нямецкім акупантам.

Сталінскае слова—слова вялікай жыццёвай праўды натхняе і вядзе народных мсціўцаў у бой за поўнае вызваленне роднай зямлі ад нямецкіх захопнікаў.

Піліп К.

Партызанскі атрад імені Даватара.
МІНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ.

АКТЫВІСТЫ-ПАТРЫЁТЫ

Чырвоная Армія ачысціла Гомель ад нямецкіх акупантаў, і ў горад прыйшлі яго сапраўдныя гаспадары. З вёсак вярнуліся жанчыны, дзеці і старыкі, якія хаваліся ад немцаў. Выйшлі з лясоў бясстрашныя народныя мсціўцы—партызаны. Два з лішкам гады яны вялі жорсткую барацьбу з нямецкімі акупантамі, а цяпер прыйшлі будаваць.

Знявечаны, паранены ўбачылі яны свой любімы горад. Кожны з болем успамінаў квітнеючы Гомель, які быў да вайны. Няма больш прыгожых, зялёных вуліц. Не дымяцца коміны заводаў і фабрык. Не бягуць радасныя дзеці ў школы. Няма кіно і тэатраў. Пустэча, пажарышчы, руіны.

— Горад будзе жыць!—сказалі вызваленыя гомельчане. Яны ішлі ў выканкомы Советаў, прапаноўвалі свае паслугі.

З першых актывістаў былі створаны вулічныя камітэты. Па нашаму Цэнтральнаму раёну ёсць 22 такіх камітэты. Яны аб'ядноўваюць больш 170 чалавек. У асноўным гэта хатнія гаспадыні, інваліды. Яны энергічна дапамагаюць выканкому райсовета ў вырашэнні асноўнай задачы—аднаўленні горада, разбуранага нямецкімі акупантамі.

Перш за ўсё патрабавалася ўлічыць жыллёвы фонд і даць прытулак пагарэльцам. Вулічныя камітэты дапамаглі райвыканкому і за некалькі дзён выявілі 500 квадратных метраў жыллёвай плошчы.

Хатнія гаспадыні і школьнікі, арганізаваныя вулічнымі камітэтамі, дапамаглі органам міліцыі ў перарэгістрацыі пашпартаў грамадзян і прапісцы.

Па нашаму раёну налічваецца 246 сем'яў франтавікоў. Камітэты аказваюць ім садзейнасць у атрыманні дзяржаўнай дапамогі, клапоцяцца аб забеспячэнні апалам і т. д.

Камітэты сочаць за чыстатой горада. Вуліцы, двары ачышчаны ад лому. Закончан збор жалеза і металалому на пагарэлішчах. Гэта ўсё работа вулічных камітэтаў.

Актыўны ўдзел прынялі хатнія гаспадыні ў агульнагарадскім суботніку. Сярод 1416 чалавек, якія прыйшлі на суботнік, было паўтараста хатніх гаспадынь. За дзень было сабрана 128 тон кравельнага жалеза, 19 тон металалому, падабрана 35 кубаметраў іншага лому.

Але не толькі гэтым абмяжоўваецца ўдзел вулічных камітэтаў. Амаль штодзённа працуюць хатнія гаспадыні, пенсіянеры на аднаўленчых работах водаканалтрэста. Хутка будзе адбудаван вадаправод, горад атрымае ваду, і ў гэтым частка працы жанчын і пенсіянераў. Пры актыўным удзеле жыхароў аднаўляюцца ложкавая фабрыка і іншыя прадпрыемствы.

Асабліва добра працуюць старшыні вулічных камітэтаў Дзенісевіч і Юстус—на Падгорнай вуліцы, Бакіноўская—на Нова-Ветранай вуліцы, Маркелаў—на вуліцы Камісарава, Саньева — на вуліцы Тэльмана, Санькоў—на Піонерскай.

Шматгранны абавязкі вулічных камітэтаў. Апрача гаспадарчых работ, яны праводзяць выхаваўчую работу сярод хатніх гаспадынь. Два з лішнім гады фашысцкая ілжывая прапаганда атручвала свядомасць грамадзян. Выкрыць нямецкую брахню, расказаць жыхарам праўду аб Совецкім Саюзе, аб Чырвонай Арміі—абавязак вулічных камітэтаў. І трэба сказаць, што многія актывісты добра працуюць на сваіх участках. Напрыклад, тав. Жывулька і Прахарэнка правялі гутаркі і чыткі кнігі таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Совецкага Саюза».

Так працуюць вулічныя камітэты нашага раёна.

А. ПАТЫКА,
намеснік старшыні выканкома райсовета Цэнтральнага раёна горада Гомеля.

АКРУЖЫМ КЛОПАТАМІ СЕМ'І ВАЕННАСЛУЖАЧЫХ І ПАРТЫЗАН

Соўнарком Беларускай ССР і ЦК КП(б) Беларусі яшчэ ў кастрычніку 1943 года прынялі рашэнне аб арганізацыі аддзелаў па дзяржаўнаму забеспячэнню і бытавому ўпарадкаванню сем'яў ваеннаслужачых і партызан у абласцях і раёнах, вызваленых ад нямецкай акупацыі. На гэтыя аддзелы ўскладзены задачы вялікага ваенна-палітычнага значэння—яны заклікаены ахоўваць інтарэсы сем'яў абаронцаў Радзімы, карэнным чынам палепшыць іх дзяржаўнае забеспячэнне і бытавое ўпарадкаванне.

Значную работу па забеспячэнню і працоўна-бытавому ўпарадкаванню сем'яў абаронцаў нашай Радзімы правялі партыйныя і савецкія арганізацыі Магілёўскай вобласці. Тут правільна зразумелі ўказанне таварыша Сталіна аб тым, што клопаты аб сем'ях ваеннаслужачых — палова ўсіх нашых клопатаў аб Чырвонай Арміі.

Ва ўсіх вызваленых ад нямецкай акупацыі раёнах Магілёўскай вобласці праведзены ўлік сем'яў ваеннаслужачых і партызан. Ім ужо выплачаны дапамога і пенсіі на суму 102.320 рублёў, аказана адначасовая дапамога ў суме 21.240 рублёў.

За невялікі час у вобласці прыняты на працу 1.200 членаў сем'яў ваеннаслужачых і партызан. 1.370 гаспадаркам прадастаўлены ільготы па ўсіх відах падаткаў і сельскагаспадарчых нарыхтовак, адрамантавана 970 кватэр, звыш 230 дзяцей змешчаны ў дзіцячыя ўстановы.

Іншы малюнак у Гомельскай і Палескай абласцях.

У гэтых абласцях фактычна толькі афармляюцца абласныя аддзелы па дзяржаўнаму забеспячэнню. Да гэтага часу яны не ўкамплектаваны асноўнымі кадрамі работнікаў. У радзе раёнаў яшчэ не скончаны ўлік сем'яў ваеннаслужачых і партызан, толькі пачынаецца выплата дапамогі і пенсіі.

У Палескай вобласці не толькі не прызначаны пенсіі сем'ям ваеннаслужачых і партызан, але нават не наладжаны ўлік іх. У раёнах не ведаюць, каго з членаў гэтых сем'яў трэба прыняць на работу, якіх і колькі дзяцей трэба накіраваць у дзіцячыя ўстановы.

Палескі абком КП(б)Б і выканком абласнога Савета дэпутатаў працоўных не ўлічылі, што клопатам аб сем'ях ваеннаслужачых і партызан, аб іх забеспячэнні і бытавым упарадкаванні павінна быць удзелена самая сур'ёзная ўвага з боку партыйных і савецкіх арганізацый, усёй нашай грамадскасці.

Даўно час, па прыкладу Магілёўскай вобласці, усюды стварыць і ўкамплектаваць кадрамі аддзелы па дзяржаўнаму забеспячэнню і працоўна-бытавому ўпарадкаванню сем'яў ваеннаслужачых і партызан. Час навесці дакладны ўлік гэтых сем'яў ва ўсіх раёнах, вызваленых ад акупацыі.

Раённыя аддзелы па дзяржаўнаму забеспячэнню абавязаны неадкладна прыступіць да вызначэння і выплаты дапамогі і пенсій сем'ям абаронцаў Радзімы. Трэба сачыць за тым, каб ільготы па падатках і пастаўках, якія прадастаўляе ім дзяржава, былі скарыстаны поўнасцю.

Аддзелы па дзяржаўнаму забеспячэнню павінны стварыць сабе шырокі грамадскі актыў на кожным прадпрыемстве, у кожнай установе, у кожным сельскім і пасялковым савеце, у кожным саўгасе і калгасе. Савет жонак начсастава пры райваенкаматах, шэфства камсамольцаў над сем'ямі ваеннаслужачых і партызан, арганізацыя цімураўскіх каманд піянераў—усе гэтыя і многія іншыя формы грамадскага руху па аказанню дапамогі сем'ям абаронцаў нашай Радзімы трэба выкарыстаць паўсямесна.

І. ЗАЙЦАЎ,
нам. начальніка Упраўлення па дзяржаўнаму забеспячэнню і бытавому ўпарадкаванню сем'яў ваеннаслужачых і партызан пры СНК БССР.

НАСУСТРАЧ 26-й ГАДАВІНЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

У гонар свята

ВЕТКА. **(Наш кар.).** Калгаснікі перадавой ў раёне сельгасарцелі імені Калініна рыхтуюцца да слаўнага свята—26-й гадавіны доблеснай Чырвонай Арміі.

Савецкія патрыёты падрыхтавалі 35 індывідуальных пасылак для воінаў Чырвонай Арміі, якія вызваляюць родную Беларусь.

З кожным днём калгаснікі павялічваюць дапамогу фронту. За першыя дні лютага яны прадалі дзяржаве з сваіх асабістых запасаў 90 пудоў зерня і звыш 400 пудоў бульбы.

Ідзе падрыхтоўка да вясновай сяўбы. Калгаснікі змагаюцца, каб да свята закончыць рамонт інвентара, ачыстку насення. Ужо адрамантаваны плугі, бораны, засыпана насенне пшаніцы і ячменю, а таксама грэчкі, аўса, вікі.

Старанна тут рыхтуюць да вясны цяглавую сілу. Ад немцаў удалося выратаваць толькі 12 коней. Таму калгаснікі парашылі скарыстаць на палявых работах кароў; ужо вучаць іх хадзіць у ярме.

Зараз калгаснікі возяць гной на калгаснае поле. Яны парашылі вывезці з асабістых хлявоў на калгаснае поле не менш 80 працэнтаў накопленага гною.

ВЕРНЕМ РАЁНУ БЫЛУЮ СЛАВУ

Да Айчыннай вайны наш Церахоўскі раён славіўся пчолагадоўляй. Кожны калгас меў сваю пасеку. Жывыя пасылкі з пчоламі накіроўваліся ў многія раёны Беларусі; яны ішлі і ў самыя аддалёныя куткі Савецкага Саюза. Попыт на пчолы рос. Райземаддзел атрымліваў многа пісьмаў, у якіх калгаснікі прасілі прыслаць пчол для разводу.

Пасека нашага калгаса была адна з старэйшых, буйнейшых у раёне. Яна налічвала каля 600 сем'яў і па сутнасці з'яўлялася рассаднікам пчол у раёне. З нашага разводу былі створаны пасекі ў 12 бліжэйшых калгасах, а таксама мы накіроўвалі пчол у калгасы Лагойскага, Заслаўскага і Крычаўскага раёнаў.

Штогод са сваёй пасекі мы збіралі многа мёду. Самы вялікі збор быў у 1937 г. У той год мы накачалі звыш 6 тон мёду. Мёд мы прадавалі дзяржаве, размяркоўвалі на працадні калгаснікам.

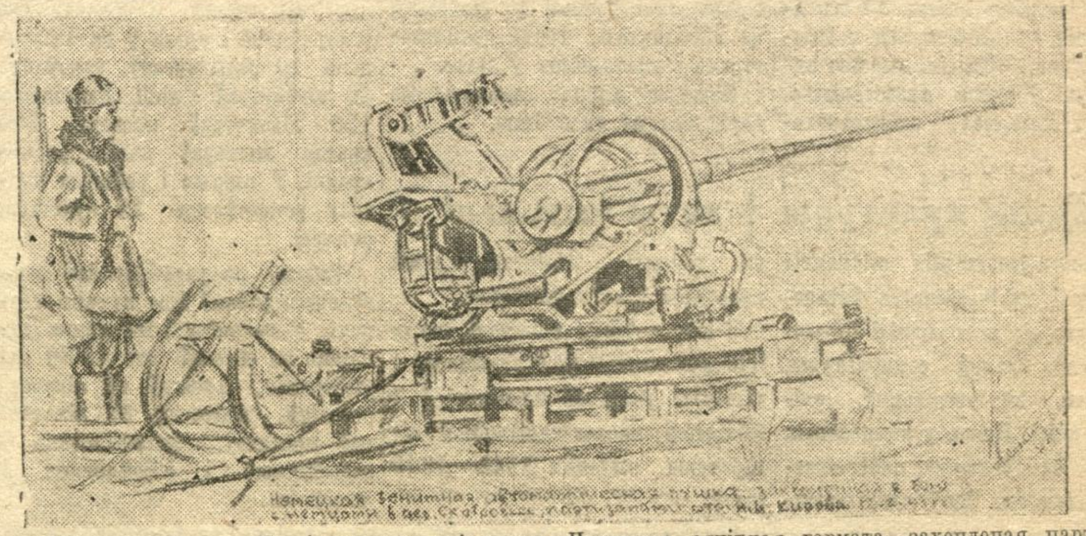
Захапіўшы наш раён, нямецка-фашысцкія бандыты знішчылі нашу пасеку, а таксама пасекі ва ўсіх калгасах раёна. Мне, старому пчалаводу, вельмі балюча было глядзець на гэта. Восенню мінулага года Чырвоная Армія прагнала фашыстаў. У нас зноў аднавіўся калгас, але ў калгасе няма нашай праслаўленай пасекі, як няма іх і ў іншых калгасах раёна. Вось я і задумаўся над тым, як хутчэй аднавіць у калгасах пасекі, вярнуць раёну былую славу.

Справа гэта пад сілу нам, пчалаводам. Толькі трэба за яе па-сапраўднаму ўзяцца. У многіх калгасах пасекі можна аднавіць ужо ў гэтым годзе. Што для гэтага трэба зрабіць? У многіх калгаснікаў ёсць свае асабістыя невялікія пасекі. Трэба пагутарыць з людзьмі, дамовіцца, каб яны па некалькі сем'яў пчол далі для арганізацыі калгасных пасек. За зімовыя месяцы трэба сабраць уцалелыя пустыя вуллі з калгасных пасек, адрамантаваць іх, а таксама сабраць пчалярскі інвентар. Прыдзе вясна, і ў калгасах можна будзе арганізоўваць пасекі. Гэтае лета трэба скарыстаць для хутчэйшага размнажэння пчол.

У сваім калгасе я мяркую так зрабіць. Апрача мяне, у нас ёсць яшчэ два вопытныя пчалаводы— Іван Пузікаў і Даніла Сівакоў. Са сваіх асабістых пасек мы збярэм для калгаснай пасекі 20—25 сем'яў. Так праз год—два калгас адновіць сваю пасеку і яна пачне прыносіць вялікія прыбыткі.

Ва ўсёй гэтай рабоце па аднаўленню калгаснай пчолагадоўлі райземаддзел і раённыя кіруючыя арганізацыі павінны аказаць нам дапамогу.

Тарас Пракопавіч МАРОЗАЎ,
пчалавод калгаса «Чырвонае полле», Церахоўскага раёна.



Мінская вобласць, Н-скі партызанскі атрад. Нямецкая зянітная гармата, захопленая партызанамі ў баю.
Малюнак Л. БОЙКА.

ВЫШЭЙ УЗРОВЕНЬ ПАЛІТЫЧНАЙ РАБОТЫ Ў МАСАХ МОЛАДЗІ

Вялікія і пачэсныя задачы прапагандыстаў і агітатараў у вызваленых ад ворага раёнах Беларусі.

Сэрцы юнакоў і дзяўчат вызваленых раёнаў поўны глыбокай удзячнасці Чырвонай Арміі і савецкаму народу за вызваленне ад гітлераўскага палону. Наша моладзь гатова зрабіць усё, каб наблізіць час вызвалення сваіх братоў і сясцёр, якія пакутуюць яшчэ ў фашысцкай няволі. Узначаліць гэты патрыятычны ўздым моладзі і накіраваць усе яе сілы на выкананне ўказанняў таварыша Сталіна, дадзеныя ім у ходзе Айчыннай вайны, на ўсямерную дапамогу наступаючай Чырвонай Арміі і хутчэйшае аднаўленне народнай гаспадаркі—такая баявая задача камсамольскіх арганізацый, іх прапагандыстаў і агітатараў.

Неабходна, каб камсамольцы і ўся моладзь глыбока вывучылі кнігу таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Савецкага Саюза» і даклад таварыша Сталіна аб 26-й гадавіне Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Вывучаць кнігу таварыша Сталіна трэба ў палітгуртках. Вопыт стварэння палітгурткоў поўнасцю сябе апраўдаў. У Касцюковіцкім раёне працуе 26 палітгурткоў, у якіх навучаецца 650 камсамольцаў і несаюзнай моладзі; у Хоцімскім раёне—19 камсамольска - маладзёжных палітгурткоў з ахопам 445 слухачоў; у Клімавіцкім раёне—52 палітгурткі, дзе навучаецца 820 чалавек. Камсамольцы і моладзь з ахвотай наведваюць палітгурткі і актыўна ўдзельнічаюць у занятках.

Вывучэнне кнігі таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Савецкага Саюза» ў Клімавіцкім раёне суправаджаецца масавым працоўным гераізмам моладзі, усенароднай дапамогай наступаючай Чырвонай Арміі. Камсамольцы і моладзь раёна перадалі Чырвонай Арміі 65 цэнтнераў жыта, 86 цэнтнераў ячменю, 6 цэнтнераў грэчкі, 55 цэнтнераў капусты, 36 цэнтнераў бульбы, 24 цэнтнеры мукі, 3.215 літраў малака і многа іншых прадуктаў. 1.200 камсамольцаў і моладзі раёна ўключаны ў 22 камсамольска - маладзёжныя будаўнічыя брыгады, якія аднавілі ўжо звыш 20 чыгуначных, шасейных і грунтавых мастоў.

Прапагандысты і агітатары Клімавіцкага раёна могуць заслужана ганарыцца вынікамі сваёй работы.

Палітычнай агітацыяй неабходна ахапіць усю моладзь. Маладзёжны агітатар павінен быць усюды—у кожнай камсамольскай групе, на кожным вытворчым участку у брыгадзе.

У калгасе імені Варашылава Церахоўскага раёна, камсамольская арганізацыя (сакратар тав. Сярдзюкова) вылучыла ў кожную паляводчую брыгаду па агітатару, якія штодзённа праводзяць з моладдзю і насельніцтвам чыткі паведамленняў Совінформбюро, газет і літаратуры. З маладымі калгаснікамі вывучан даклад таварыша Сталіна аб 26-й гадавіне Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. І вынікі хутка сказаліся. Калгас добра рыхтуецца да вясенняй сяўбы: поўнасцю засыпан насенны фонд, рамантуецца інвентар. Моладзь уступае ў рады камсамола.

У вёсцы Крупец, Добрушскага раёна, кіраўнік агіткалектыва камсамолка Прохарава размеркавала агітатараў па дзесяцідворках. Кожны раз перад чарговай гутаркай яна робіць інструкцыйны даклад для агітатараў.

Па прыкладу гэтых камсамольскіх арганізацый павінны арганізаваць сваю работу ўсе камсамольскія арганізацыі рэспублікі. Трэба памятаць, што мала вылучыць агітатараў і аб'яднаць іх у агіткалектыў. Неабходна рэгулярна праводзіць кансультацыі, семінары і нарады па абмену вопытам работы.

Усю сваю палітычную і арганізацыйную работу райкомы павінны праводзіць з дапамогай шырокага камсамольскага актыва. Таму неабходна ў самы кароткі тэрмін укамплектаваць і зацвердзіць на бюро РК ЛКСМБ стала дзеючыя камісіі—па прапагандзе і агітацыі, па культурна-масавай рабоце, ваенна - фізкультурную і школьную.

Папулярызацыя гераічнай барацьбы Чырвонай Арміі, нашых слаўных партызан і партызанак — паўсядзённая задача камсамольскіх арганізацый. Трэба часцей наладжваць сустрэчы байцоў, афіцэраў і генералаў Чырвонай Арміі, партызан і партызанак з моладдзю, праводзіць гутаркі і даклады аб барацьбе савецкай моладзі з нямецкімі захопнікамі, аб Героях Савецкага Саюза — камсамольцах Зоі Касмадзем'янскай, Ф. Смалячкове, В. Талаліхіне, М. Сільніцкім, А. Ісачанку і на іх гераічных прыкладах выхоўваць моладзь у духу любві да Радзімы і нянавісці да нямецкіх захопнікаў.

Арганізуючы ўсю агітацыйна-прапагандысцкую работу пад кіраўніцтвам партыйных арганізацый, камсамольскія арганізацыі справяцца са сваімі задачамі баявых памочнікаў бальшавіцкай партыі ў справе аднаўлення народнай гаспадаркі ў вызваленых раёнах і абласцях Беларусі, у справе дапамогі Чырвонай Арміі ў канчатковым разгроме нямецкіх захопнікаў.

М. ШКЛЯР,
намеснік загадчыка аддзела агітацыі і прапаганды ЦК ЛКСМБ.

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 7 ЛЮТАГА

На працягу 7 лютага на поўдзень ад **Сіверскі** нашы войскі з баямі прасоўваліся наперад і занялі населёныя пункты **Натальіна, Пелкава, Чаромна, Пасёлак, Чолава, Пясочны Мох, Шупагалава, Маровіна, Буткова, Ерышава** і чыгуначную станцыю **Чолава.**

На поўнач і на паўночны захад ад **Новасакольнікі** нашы войскі вялі наступальныя баі, у ходзе якіх занялі больш 80 населёных пунктаў, у тым ліку населёныя пункты **Зянцова, Арцімонава, Фяцініна, Вашкі, Гасцілава, Сямёнава, Рыкшына.**

На поўнач ад **Звенігародка** і **Шпола** нашы войскі працягвалі весці баі па знішчэнню акружанай групіроўкі праціўніка і, сціскаючы кальцо акружэння, авалодалі населёнымі пунктамі **Папоўка, Мяжырыч, Бальшое Стараселле, Вязавок, Клічкова.**

У звіліне **Дняпра** нашы войскі працягвалі весці баі па знішчэнню групіроўкі праціўніка, адрэзанай у раёне **Нікаполь,** і з баямі занялі населёныя пункты **Нова-Іванаўка, Максімаўскі, Красна-Грыгор'еўка, Нова-Паўлаўка, Даўгалёўка.** Нашы войскі шчыльна падыйшлі з усходу да горада **Нікаполь** і завязалі баі на акраіне горада.

На другіх участках фронта—разведка, артылерыйска-мінамётная перастрэлка і ў радзе пунктаў баі мясцовага значэння.

На працягу 6 лютага нашы войскі на ўсіх франтах падбілі і знішчылі 53 нямецкія танкі. У паветраных баях і агнём зянітнай артылерыі збіт 71 самалёт праціўніка.

Масіраваны налёт нашых самалётаў на г. Хельсінкі

У ноч з 6 на 7 лютага вялікая група нашых бамбардыроўшчыкаў зрабіла масіраваны налёт на горад Хельсінкі. Бамбардыроўкі ў горадзе Хельсінкі былі падвергнуты ваенна-прамысловыя аб'екты праціўніка, чыгуначны вузел, порт і цэнтральная частка горада.

У выніку бамбардыроўкі па назіранню экіпажаў нашых самалётаў узнікла больш 30 пажараў, якія суправаджаліся моцнымі выбухамі. Вялікія пажары адзначаны ў раёне газасховішча, воінскіх казармаў, электрамеханічнага завода, у раёне вакзала, на тэрыторыі станцыі і дэпо. У раёне суднабудаўнічага завода і сухога дока, а таксама на тэрыторыі аўтазборачнага завода назіраліся выбухі вялікай сілы. Полымя пажараў нашы лётчыкі назіралі пры адыходзе ад цэлі з адлегласці ў 250 кілометраў.

Паветранай разведкай у дзень 7 лютага ўстаноўлена, што пажары, якія ўзніклі ў Хельсінкі, не ліквідаваны, горад працягвае гарэць і знаходзіцца ў дыме.

Чатыры нашы самалёты не вярнуліся на свае базы.

Дамы культуры і хаты-чытальні

Нямецка-фашысцкія акупанты разбурылі палітасветныя ўстановы Беларусі; яны спалілі будынкі клубаў, дамоў соцкультуры, бібліятэк, хат-чытальняў, знішчылі кнігі. Цяпер у вызваленых раёнах аднаўляюцца палітасветныя ўстановы. Зноў адкрываюцца раённыя бібліятэкі, дамы культуры і хаты-чытальні.

З дзяржаўнага кніжнага фонда Наркомасветы РСФСР атрыманы 4 тыпавыя раённыя бібліятэкі і 2 бібліятэкі масава-палітычнай літаратуры выдання 1942—1943 гадоў.



У вызваленым Мозыры. Слесар партызан **Г. Падаляк**—актыўны ўдзельнік аднаўлення ўзарванай немцамі электрастанцыі.

Фота **Л. Папковіча.**

Радыё ў вызваленых раёнах

Фашысцкія варвары, уцякаючы пад магутнымі ўдарамі Чырвонай Арміі, усё знішчылі на сваім шляху. Яны разбурылі прадпрыемствы сувязі ў горадзе Гомелі і вобласці, знішчылі ўсе сродкі радыёфікацыі і радыёвяшчання. Калі Чырвоная Армія ачысціла ад фашысцкай погані горад і раёны, сувязісты ўзяліся за аднаўленне разбуранай гаспадаркі.

Праз некалькі дзён пасля выгнання немцаў насельніцтва пачула па радыё родныя словы Масквы. Па гораду і вобласці ўжо ўстаноўлена і здана ў эксплаатацыю 10 радыёвузлоў, адноўлена 59 кілометраў лініі, падвешана 120 кілометраў провада, 500 кватэр жыхароў маюць радыёкропкі. У горадзе і раённых цэнтрах устаноўлена 23 вулічныя рупары.

Работа па радыёфікацыі вызваленых раёнаў ідзе хуткімі тэмпамі. У сакавіку намечаецца аднавіць па вобласці яшчэ 680 радыёкропак, правесці 44 кіламетры лініі, падвесіць 88 кіламетраў правадоў, змантыраваць 8 радыёвузлоў і абсталяваць 5 энергабаз.

Маладыя кадры сувязістаў

Аддзел кадраў упраўлення сувязі Гомельскай вобласці разам з кіраўнікамі прадпрыемстваў арганізуюць абучэнне маладых кадраў масавым прафесіям сувязі шляхам кароткатэрміновых курсаў і індывідуальна-брыгаднага вучнёўства. Абучэннем будзе ахоплена больш 200 дзяўчат і юнакоў. На курсах сартыроўшчыкаў пошты пры чыгуначным аддзяленні сувязі паштовую справу вывучаюць 50 дзяўчат. Пры тэлеграфна-тэлефоннай канторы вытворчым навучаннем ахоплена 35 дзяўчат. Пры Рэчыцкай канторы сувязі падрыхтаваны 19 маладых спецыялістаў. Партызанка Валянціна Дзем'яненка набывае новую спецыяльнасць, хутка будзе тэлефаністкай, а Людміла Калейчык — тэлеграфісткай. Васіль Кавалеўскі вывучае радыёсправу.

МІЖНАРОДНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ

На паседжанні балгарскага парламента

СТАМБУЛ, 4 лютага. (ТАСС). Па паведамленню з Сафіі, 25 і 26 студзеня засядаў балгарскі парламент. Паседжанне адбывалася ў зале поўразбуранага будынка парламента. Прынят рад законапраектаў, звязаных з ліквідацыяй вынікаў бамбардыровак. Апазіцыя выступіла з рэзкай крытыкай урада і патрабавала неадкладнага змянення палітыкі і разрыву з Германіяй. У час паседжанняў ля будынка парламента дзяжурылі ваенныя грузавыя машыны, каб у выпадку трывогі вывезці дэпутатаў за горад.

Абвастрэнне ўнутрыпалітычнага становішча ў Балгарыі

СТАМБУЛ, 4 лютага. (ТАСС). Як перадаюць з Сафіі, балгарскія дзяржаўныя ўстановы да гэтага часу не працуюць, аднаўленне іх працы ў трэці раз было адкладзена. У Сафіі пануе разброд і разгубленасць. Ніхто не ведае, што рабіць. Паўсюды крытыкуюць урад.

Па даставерных даных, у час паседжання парламента апазіцыя патрабавала змянення палітыкі. З рэзкай прамовай выступіў Стайноў, які наступным чынам сфармуляваў патрабаванні апазіцыі: «вывесці акупацыйныя карпусы з Сербіі, устанавіць цеснага супрацоўніцтва з Совецкім Саюзам і Турцыяй і змена ўрада, у які павінны ўвайсці людзі, якія карыстаюцца даверэм народа і адлюстроўваюць яго інтарэсы».

Дзеянні авіяцыі саюзнікаў

ЛОНДАН, 5 лютага. (ТАСС). У сумесным англа - амерыканскім камюніке паведамляецца аб тым, што амерыканская авіяцыя зрабіла налёт на буйны цэнтр германскай прамысловасці і важны чыгуначны вузел Франкфурт, а таксама на другія аб'екты Заходняй Германіі.

У Лондане афіцыйна абвешчана аб тым, што ў ноч на 5 лютага бамбардыроўшчыкі «Маскіто» атакавалі аб'екты ў Заходняй Германіі.

Удзень 4 лютага ваенныя аб'екты ў Паўночнай Францыі зноў падвергліся бамбардыроўцы.

ПЕРШЫ ГУДОК

У першы дзень вызвалення станцыі Н. на працу вярнуўся стары чыгуначнік Цімох Васільевіч Карпекін. Тут ён сустрэўся з чырвонаармейцамі часці, якая выгнала адсюль немцаў і паміж імі завязалася шчырая, таварыская гутарка. Рабочы расказаў сваім вызваліцелям аб цяжкіх днях фашысцкай акупацыі.

— Я бачыў многа,—гаварыў Цімох Васільевіч,—але такіх крыважэрных, лютых звяроў, як немцы, мне і за 60 год не давялося спаткаць. Немец — гэта ізверг з нажом бандыта, люты звер, крывасмок.

Паглядзіце, браткі, што ён зрабіў з нашай станцыі-красуні. За совецкую ўладу станцыя вырасла, стала прыгожым гарадком, важным чыгуначным вузлом. Тут было ўсё—першакласная зала для пасажыраў, дэпо. За сталінскія пяцігодкі для рабочых нашай станцыі было пабудавана 13 двухпавярховых дамоў. У нашых дамах было ўсё—вадаправод і святло, добрая мэбля і кветкі. Мы жылі з густам. У гарадку былі больніца, радзільны дом і дзіцячы сад, пякарня і лазня, клуб і тры прыгожыя школы.

У 1941 годзе сюды ўварваліся немцы. Яны, як пражэрлівая саранча, дзень за днём апустошалі нашы дамы. Бывала прыдзе немец у кватэру, забярэ, што яму падабаецца, і пойдзе. Ледзь што скажаш, пускае ў ход свой аўтамат ці пісталет.

Бяссільныя перад магутным наступам Чырвонай Арміі, немцы спаганялі злосць на мірных жыхарах. З нашай станцыі яны хацелі зрабіць пустэчу, узарвалі і спалілі 15 службовых памяшканняў, 13 жыллёвых дамоў. Цудам уцалела толькі «паўтары» дамы. Немцы папсавалі ўсю пуцейную гаспадарку, стрэлачныя будкі.

* * *

Пустынна выглядзела станцыя, калі сюды прышлі старыя чыгуначнікі. Сярод першых, што вярнуліся на родную станцыю, былі начальнік станцыі, сакратар вузлавога партбюро, намеснік начальніка дэпо, начальнік вугальнага склада, сакратар партбюро дэпо. Усе чыгуначнікі гарэлі адзіным жаданнем—хутчэй аднавіць сваю любімую станцыю.

Пачалося соцыялістычнае спаборніцтва. Вось дзве цяслярныя брыгады—Цімоха Карпекіна і Васіля Усацікава. Перад імі была пастаўлена задача — адбудаваць майстэрню, вакзал, кубавую, 5 стрэлачных будак. І людзі працавалі, як толькі маглі, прыкладаючы ўсё сваё ўменне.

— Пакуль не дам двух норм за змену — дамоў не пайду! — заявіў цясляр Васіль Рыбчынскі.

Свае словы ён стрымаў. Па яго прыкладу дзесяткі рабочых сталі на сталінскую вахту і выконвалі дзённыя заданні на 200—250 процантаў. Комуніст-агітатар Рыгор Бяссонаў умела папулярызаваў вопыт перадавікоў, дабіваючыся агульнага вытворчага ўздыму. Дзякуючы сумленнай працы цяслярных брыгад, заданне было выканана на 12 дзён раней тэрміну.

Яшчэ стараннай працавалі пуцейцы. Дарожныя майстры Сцяпан Штолік, Віктар Грыпа не ведалі стомы ў працы. З групамі рабочых яны працавалі ад зоркі да зоркі. На марозе і завірусе яны пракладвалі шляхі. Цяжкай і крапатлівай працай умела кіравалі начальнік склада Іван Лукіч Катляр, сакратар партарганізацыі Раман Піманавіч Шуранаў.

Калі шляхі былі пракладзены, дарожныя майстры сумесна з рабочымі, адбудавалі памяшканні і на ўсю зіму забяспечылі акалодак лапатамі.

Чыгуначнікі хутка асвайвалі новыя будаўнічыя прафесіі. Так было ў кандуктарскім рэзерве. Кандуктар Іван Ерастаў стаў цесляром, Арсен Мароз—штукатурам, Павел Арцёмаў—кравельшчыкам, Косця Селіцкі—печніком. Яны працавалі ад цямна да цямна і на 10 дзён раней тэрміну адбудавалі сваё памяшканне. У гэтым нямалая заслуга вопытнага брыгадзіра Фёдара Юрчыка.

Хуткімі тэмпамі аднаўляецца дэпо, якім кіруе ордэнаносец Міхась Казубоўскі. Як і ў кандуктарскім рэзерве, тут спецыялісты выконваюць любую працу, стараючыся хутчэй аднавіць дэпо.

Машыністы Іван Атрашкевіч, Аляксей Лугаўцоў, Іван Бажкоў, Рыгор Зазуляк, Іван Лагун заўсёды значна перавыконваюць нормы на будаўніцтве, клапоцячыся аб добрай якасці. Сіламі калектыва ў дэпо адноўлены водазабеспячэнне, дом паравозных брыгад, памяшканне для дзяжурнага па дэпо, барак, кузня, кладовая.

* * *

Станцыя гатова да прыёму паяздоў! Як радаваўся гэтаму кожны чыгуначнік! Людзі адмаўляліся ад адпачынку, ішлі працаваць у другую змену. Так яны правялі некалькі тыдняў. Чыгуначнікі засумаваліся па паравознаму гудку, і ён здаваўся цяпер мілей за любую музыку. Адначы пасля працы ў дэпо, дзе знаходзіўся стары паравоз, рабочыя далі гудок. Усе чыгуначнікі сабраліся туды, людзі чакалі пачатку руху паяздоў. І вось цяпер наступіў час узнагароды за самаадданую працу.

Поезд прышоў на станцыю зусім нечакана, бо таксама раней тэрміну быў адбудаваны мост праз раку С. У 5 гадзін 10 хвілін на станцыю Н. прышоў першы совецкі воінскі эшалон, і паравоз даў працяжны, мілагучны гудок. Усе чыгуначнікі, як адзін, сабраліся на станцыю. Стыхійна ўзнік мітынг, які выліўся ў яркую дэманстрацыю непарыўнай дружбы совецкага тыла і фронта.

Васіль ПЫЖКОЎ.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: гор. Гомель, вул. Вароўскага, 10.